Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputationum phylosophicorum pars III. s. physica particularis - Cod. Ettenheim-Münster 229

Archert, Ignatius Ioannus Franc.

[s.l.], 1730

Quaestio 2

urn:nbn:de:bsz:31-120397

Visual Library

verbo: Sin ista ita intelligi, et unionis nat. ibi. Quia pars dicunt in
naturam alicuius naturae ex Deo pertinet ad Dei unionem, sed in
Christo unio est nat. divina et humana, ergo ad unionem Patris
nati, sequitur haec inconveniens, ergo Christus, ut Deus
est, non est Deus.

Nunc ad rationes.

Dicitur 2do Subsistentias R. ce Deitatis non habere realem distinctionem
ab essentia; Quia contra Scotum et Theol. Mais. Nam Deitas
est ens absolutum, Pater autem et Filius non sunt entia absoluta,
ergo Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
commune, Pater autem et Filius non sunt entia communia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
completum, Pater autem et Filius non sunt entia completa, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
subsistens, Pater autem et Filius non sunt entia subsistentia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
incommunicabile, Pater autem et Filius sunt entia communicabilia,
ergo Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
singulare, Pater autem et Filius non sunt entia singularia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
individuum, Pater autem et Filius non sunt entia individua, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
numerabile, Pater autem et Filius non sunt entia numerabilia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
unum, Pater autem et Filius non sunt entia unum, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
verum, Pater autem et Filius non sunt entia vera, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
bonum, Pater autem et Filius non sunt entia bona, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
perfectum, Pater autem et Filius non sunt entia perfecta, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
infinitum, Pater autem et Filius non sunt entia infinita, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
aeternum, Pater autem et Filius non sunt entia aeterna, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
immutabile, Pater autem et Filius non sunt entia immutabilia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
incorruptibile, Pater autem et Filius non sunt entia incorruptibilia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
immortale, Pater autem et Filius non sunt entia immortalia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
invisibile, Pater autem et Filius non sunt entia invisibilia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
incorporeum, Pater autem et Filius non sunt entia incorporea, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
spirituale, Pater autem et Filius non sunt entia spiritualia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
immortale, Pater autem et Filius non sunt entia immortalia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
invisibile, Pater autem et Filius non sunt entia invisibilia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
incorporeum, Pater autem et Filius non sunt entia incorporea, ergo
Deitas non est Pater nec Filius. Item Deitas est ens
spirituale, Pater autem et Filius non sunt entia spiritualia, ergo
Deitas non est Pater nec Filius.

Nunc ad 3um.

Dicitur 3io quod patres dicti continua mutatione fluxionis, non
ex mutatione partium continui fluentis, ut patet in fluvio
fluente ex fonte, dicit quod continuum quantum ad
partibile et partibilitatem dicitur continuum fluxionis
et mutationis, quia continuum fluxionis non habet aliquid unum
continuo subsistens, quia eius unio non potest
esse, quemadmodum dictum est, nisi unio unius partis continui
existat penes finem alterius partis continui, et ita
manentis unius, et unionis partis, et unionis, et ita
et consistentis in distantia unius successionis ita continuum
potest dicere unum esse in quo non continuum
in actu, sed in aliquo entitate ab illo distans secundum
positionem, sed in aliquo entitate ab illo distans secundum
situm only, sed non ratione, sicut unio continuum habet
cum alio, sive in illo successionis distantia unius
ad alterum. Contingit enim unum esse, quod
sit quid entitatis, sicut patet in aliquo, quod
continuum vocatur quia entitatem unius habet
cum alio, et alio et alio et alio

Numo 43us. Ventas qua proprie dr dicta ſpectat dr ſcientia realis ẽ alter aliud eſſe qm ſe habitura rei. Conuenit hæc cũ enti, ſſibili, et unita q dr cũ ſſibili. Inde hinc ante conſiderari hic poſſunt, ſecũdo alio ordine. qua ſuũt diametro Conuenta, Soli autẽ vtly, unde cum deinde ſpecialis autẽ obtio, non omittẽda illis q̃ de veritate tractantes. Dri præſentis ſpole omnia quibus aliqua magis aſſimilande ſunt ſimul in ſenſu ſtrõe ſecunda ponamus.

Corollarium

utrũ veritas ſit adæquata mentis cum rebus.

Numo 44us. Statq affirmãt, utrũq ventas, primarie tñ ſola ratio dr intellectui: ex rebus p̃ accidens mensuratur cum ſtatu obtis. Contra. qui Contrariũ ſentiunt ſi pauci ſũt. qui dicunt inter ſſe rationes et res ſſe contingentes veras diuinæ mentis cum ſſe dr ſed ẽ ad rationes contingentes veras ẽ adæquata mentis cum ſſe dr ſſe rationes mentis cum ſſe. Contra hos

Numo 45us. Dico ẽ dr in ſſe contingentes veras. Ad cuius in ſſe rationis veras dr Veritas ſſe partim mentis cum ſſe partim entis cum ſſe. Ad pbõ. Ad ſſe mentis ẽ rem ita repræſentari, ſicuti ẽ et ſe dr ſe habẽ, unde ſequitur, ſed hoc ẽ ſſe alqd entis, vero adæquata mentis cum ſſe ẽ dr ſſe verum. Ergo dr adæquata entis cum ſſe entis vero. ſſe ea dr, qui dr ex eo q̃ ens ſſe ẽ, rata ẽ vera ẽ ſcia dr.

Numo 46us. Preter hanc veritas entis moralis ẽ alia moralis. Vera dr adæquata mentis cum ſſe ẽ dr ventas entis vel rei, ẽ alia vera adæquata entis cum ſſe ne. Veritas moralis ẽ alia moralis adæquata entis cum ſſe. Veritas moralis conſiſtit in relatione tranſcendentali qm habet ordinẽ ſcundum ſe ad intellectum, ſeu potius ad ideam mentis eligentis vel intendentis eligendum aut repræſentandum. Hæc autẽ relatio tranſcendentalis dr alia qm ſſe entis, a qua moralitas boni dependẽt. Similis autẽ ratio de veritate entis, ventas ea ratione dr vera, qua ſſe habet ordinate ad intellectum validum. Intellectus dr ordinatus ad ſuum ſſe. Sed ſſe qm dr ſit conformis suo objecto

Num 40us.

Quarto Contradicit ejus tertium vera, q̄ dare id aliquis actibz ad vitam, dequate intelligenda sic. Si aliquis petat à te, tu debes reddere q̄ debes ei, ut dicit Aug. ad Bonifacium. Et certum est, quod ista sit vera, quia Deus est veritas ipsa, et proprie dicendo ecclesia sua vera est.

Num 41us.

Quinto arbitrium liberum formaliter et proprie sumptum nunquam reperitur, q̄ dicta Magistri, qui et Augustinus sic sumpsit sunt falsa. Quia aliquis actus elicitus ab agente potest esse contingens, et tamen ab eodem agente necessario produci, ut patet de actu amoris, quem Deus necessario elicit, et tamen est actus liber. Et ideo ad rationes in oppositum dicitur, quod libertas non requirit indifferentiam ex parte agentis, sed ex parte actus, ut dictum est.

Num 42us.

Articulus 2us.

An propositiones de futuris contingentibus sint certae vel falsae.

Secundo quaeritur de futuris contingentibus, utrum propositiones de futuris contingentibus sint determinate veras, vel falsas, vel indeterminate se habeant ad veritatem et falsitatem, ut dicit Philosophus.

Num 50us.

Dicendum quod propositiones de futuris contingentibus sunt determinate veras vel falsas. Propositio de futuro contingenti est vera, aut propositio, de futuro contingenti est falsa, quia negatio cuiuslibet propositionis de contingenti futuro est vera vel falsa. Ad cuius evidentiam sciendum est, quod futurum contingens dupliciter potest considerari, uno modo secundum se, et sic nullum futurum contingens est determinate verum vel falsum, quia sic nullum futurum contingens habet causam determinatam ad unum, sed se habet indifferenter ad esse et non esse, et ideo sic nullum futurum contingens est determinate verum vel falsum. Alio modo potest considerari futurum contingens secundum quod habet causam determinatam ad unum, et sic est determinate verum vel falsum, quia omne quod est, dum est, necesse est esse, et quod non est, dum non est, necesse est non esse. Et ideo quamvis non sit necesse Petrum currere, tamen necesse est eum currere, si currit, et non currere, si non currit. Et ideo haec est vera: Petrus currit, si currit, et haec: Petrus non currit, si non currit. Et sic de aliis. Et ideo patet responsio ad primum.

Num 51us.

Ad secundum dicendum, quod futurum contingens, quod nunquam erit, non habet causam determinatam ad esse, et ideo nullo modo potest dici, quod futurum contingens, quod nunquam erit, determinate sit futurum esse, et ideo falsa est propositio, quae dicit, quod futurum contingens, quod nunquam erit, erit. Et ideo patet responsio ad secundum.

Num 52us.

Ad tertium dicendum, quod futurum contingens, quod aliquando erit, habet causam determinatam ad esse, et ideo determinate verum est dicere, quod futurum contingens, quod aliquando erit, erit. Et ideo patet responsio ad tertium. Et eodem modo dicendum est de praeterito contingenti, quia omne praeteritum, dum fuit, necesse fuit esse, et ideo determinate verum est dicere, quod praeteritum contingens fuit.

n enuntiat Deum qđ ppter ppria. aut verba ē Logica. Sub eo
præterita absolute dicit, Reverā Deū fuisse. Ita obiect futura,
absolute dicit ēa reverā Deū esse

Num ē Deus. Quæ 10 futura contingens ē mō esse ut aliq Deū dē dicī, q
ē de facto verificari. Pbatur 1° mō. Ista futura contingens
Pr Antichristus occidet Petrū. Ita Pr Petrū occidet. Ista dicitur
verificari. Pbatur assūpta et facta ista antecedēs. Ergo Antichristus
verificat. Pbatur cōsequēs et facta ista cōsequēs.

Nunc ē ipse. Quæro Pr Pbatur de futuro contingenti. Pono ē ista vera. Pr
facta Deum dilexit Petrū ē Deū, dilexitabit aut facta erit, Sed
antecedēs ē Deū dilexitabit aut facta erit Petrū. Ergo
de facto ē dilexitabit aut facta erit Deum aut Deū dilexitabit
Sed Deū dilexitabit aut facta erit Petrū. Ergo Deū dilexitabit
Sed verificatur per facta ista. Ergo Deū dilexitabit. Pbatur
ad hoc per ista. Deus dilexitabit. Ergo Deū dilexitabit. Pbatur
Sed Deus dilexitabit. Ergo Deū dilexitabit. Pbatur ad hoc
Sed Deus dilex

Q[uæ]ris vtrum impetrato vllo vero & facto deab. ejus cum professo contrahamus det fiat Contractus. & Ité vera aut Ité falsa.

Articulus 3us

Quod Sit vltro vbi supra de fide Contractus

Num: 1us

Verificativum vltro nihil aliud q[uæ]m veritas vltro: hæc cum q[uæ] dicatur vltro, Ité aute veritas vt dicunig Itodagrabe nbonfra sed partim mbonfra partim entonfra et consistit partim nobto affirmativa (partim abrchoiva se Ibenge: ex Rorabed rovid ont dubiu. quod Sit verificativum vltro de futuris contnetyrao obti c. q[uæ] vltro, de fide cum Ité Ibra. Sebebitingit Ité Dialig verificativum. Rorabed cum opponat. quod actu deli, cum vaa, vel verificativi seu veritabi Sit obtibu. obtiu aute futuru defacto ñ debo neg verificativum de fide Contingenti ñ dñi evidentur, hanc difficultate, vt tolerem confugiamus aliqui ad scotistajed modu loquendi, et hunc dicunt ñ posse, quia vltro dicunt Ité vera Ité falsa, alia cum parte ejusdem Scotti Dei, aliq cum Thomista Secund Dei. vltro Ibi vltro hg vltro ab argumenta ac dicunt, ideo vltro de fide Contingenti Ité vera aut Ité falsa, qa ñ ñ confert ñ Ité Ideforis Sicut ñ debo Dei tale obtiu contingens Scias, vltro aut Scias postmodu, alijdeniq ut p. Suar: et plures: neq enuncii vltro Veri aut falsi ñ vltro posito obtiu Sing ipsius obtiu futuru aut futuru

Num 2us

Quo ad 2us vltro vltro de fide Contingenti ñ consistit in dicto vltro Supponendo. p. negatiu, nulla ñ qualitas: qa Ibet absens. qa vltro dicti modi ñ pertinentis ex Gilebert. Quando ex obtiu non se habeat ut apta ñ vltro in dicto vltro ñ vera, et ex opposito, si obtiu ñ ita se habeat ut apta ñ vltro in dicto vltro ñ falsa

Num 3us

Quo ad 3us negm Consistit in Scia ñ dicto Dei, Ité in ipso statu obtiu ita se habentis ut apta ñ vltro, ex quo cum falsum vltro consistit in ipso statu obtiu ñ ita se habentis ut apta ñ vltro. Quod probatur Scia ñ dicto Dei ñ ex pari simplici, qa ipsum vltro ñ ñ consistit in

Num 5 gus

Num 6 m

aliud é, qm rei Dnáo in sua caá ad libm d enfiá y Dnoáe sequeli,
sed Dnáo é decretu Dei, qd Decretu Dei é futuritio rei; in eterno ppa
certa Supponit ei, ubi qd ex S. Th: qui Bz 2 sib ar: 2 ad 3. ait Deus
qd mutat. exeo ppm fuit ante qd fit, qa in sua caá erat ut fieat
futura Inblata caa mutat ppm fuit Deus futura ei petia mq videt Dnáo
hoc Sic Decretu Dei. S. Aug: 2 83 in Joan ait. Deus potis futura ea
pa ea formando, ppt caá mq possibilia rei nihil aliud é, qm pea
Dei potentia ad futura, qua etm futuritio rei nihil aliud é, qm Voluntio
Deo qua vult ea futura. n. futuritio rei é Dnáo aliqua realis, qua
rei futura é mtem Dea é entem Dea in mtem Dei sed, qm
res ppa accidit é, qa é Dnáo rei futura esse in Dea, qd é Decretu
Dei velle ea futura. Rem mq ad huiusmodi Dn futuritio radicali
seu caalem nihil aliud é qm rei Dnáo in sua caá ex futuritio pxali
nihil aliud é qm Dnáo rei in sua caá ex eadem Dnáo radicali
seu Denoie caalis é Decretu Dei 2: a Dnáo pxalis mq etc.
qd Decretu Dei é futuritio rei caalis 2: pxalis ac futuritio caali
é Dnáo caá ad prendendum effectu et hoc Dnáo respectu effectu absolute
futuri confistit Suare tra aggrave in aliquo decreto Dei
futuritio entis pxalis Dei partim enfiata obiti sequenti aliquo
ex pmissa, et aggrea ibi in oppositi pparti enfientis. Hec autem
pt tradita diversa. Sunt etm multa ad pria longe aliud é reipse
pparti enfientis enfiea caalis et aliud enfiea pxalis pxalis enim
habet pparti enfitis y pmissa sua certa actu pdicta, caalis
vero enfitis y ea pti pdicta, unde patet ratio Aquis ad tertium
ex S. Aug. et S. Thom: alibi autem in S. hoc dicitur, ibi Aug
Loqui de futuris ante caali ex vero de pxali. ad secundu, ad 3tium
rei mtem Dea é nihil aliud qm oppta Dei ca possibilis rei mtem Dea
nihil é aliud qm oppta Dei ea esse. Sunt possibilia rei ex oppta
Dei ac ipsa rei natura pssibili. Sed ipsa ex regulanda rei, ibi tm futuritio
rei mtem Dea é pxalis ex Dei velle, sed ipsa entia rei mtem ea quida
ex entibus suo tm qd dicit entitatem. ad ultimum. Ex pmissa
fit de futuritione Dei adaquate mtem Dea adaquate mtem Dea,
futuritio Dei nec é adaqte Dei pte mtem Dea nec adaquate mtem Dea,
Dei partim mtem Dea confistit emptam in negabe rei futuri existenti

Num 61.

Num 62.

Num 63.

Num 64.

acẽdunt antiqui autores, pene oẽs, prater eande ordinẽ: ubi ſit hec Lectio
eáde rationẽ ſi negatiue qd nulla eaꝝ Sacri Scriptura reperiatur
qui affirmẽt, ut ſupra dictũ ſolucõe obtinuit. Ita, ſitne qd dubitatio huic
obtio nunc ea conſonet nunc diſſonet, qd ſtatim patebit. Et dicta nunc falſa: a dicti
in hac ſtatione ſecũdo nunc Verbo, ſit ita ordo reſtandi dñi orta petri, in altero
reſtandi ſit ꝑ dñs qd ſtatio affirmans orta petri in uno reſtandi ſit ea
conſonet eiũ altero reſtandi in ea Conſone ſuo obtio

Sölv: Obeil.

Nunc: 6ma. Obijo hac ſtatio petrꝰ nunc unus ſtatim orta petri ſtatim ſtatim ſtatim
ſtatim petrꝰ nunc obtio obtio ſtatim petrꝰ nunc ſtatim petrꝰ ſtatim ſtatim
petrꝰ altero reſtandi, et dicit obtio ſtatim dicit: qd dicit ſtatio hac a ſtatim
de vera tranſitie in falſa, ſtatim affirmat orta petri, ſtatim obtio ſtatim
dicit et orta petri in unus reſtandi in dicit ſtatio ſtatim orta falſa,
ſi vero orta petri affirmat altero reſtandi ex ijs qd ſtatim dicit: et orta petri
dicunt in uno reſtandi dicit ſtatio ſtatim et dicit qd ſtatim petrꝰ
de vera in falſa. Et ita ſtatio ſtatim orta petri et altero reſtandi ſtatim
qd dicunt et dicit et unus reſtandi et altero reſtandi ſtatim petrꝰ nunc
unus affirmat et dicit et altero reſtandi et dicit ſtatio petrꝰ nunc
et dicit et orta petri et altero reſtandi ſtatim dicit et orta petri
et altero reſtandi ſtatim dicit et orta petri et altero reſtandi ſtatim
in ſtatim reſtandi ſtatim dicit et orta petri et altero reſtandi ſtatim
in ſtatim reſtandi ſtatim dicit et orta petri et altero reſtandi ſtatim
in ſtatim reſtandi ſtatim dicit et orta petri et altero reſtandi ſtatim

Nunc: 6ma. Ad 1o unda hanc inſtantia ſit in reſtandi ſtatim alia qua
in altero reſtandi dicit alia qd hoc ſtatio et ſtatio ſtatim ſtatim
ſtatim ſtatio dicit reſtandi ſtatim aliud obtio qd ſtatio ſtatio
reſtandi: qd dicit alia qua. ſtatio dicit ſtatim. Et ita et ſtatim dicit
aliud obtio qd unus: ſeu aliud obtio ſtatio et ſtatim et ſtatim obtio
ſtatim ſeu aliud obtio ſtatio ſtatio etc. obtio ſtatio et ita dicit, in qua
ſtatim ſtatio dicit et ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim dicit ſtatim dicit
et altero obtio ſtatio ſtatim et ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim
ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim
ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim ſtatim

Num 82.

Quia no in so mbaũ essentat; id mbans sons, in aebeo mbanti essentat aebeo mbans sons, gó Sbet aebeo obtiñ in hoc essentiã. Sda. hoc essentat id mbans sons es aebeo mbans sons libraa quida Commis ea. Sub eade ñdetiõe nã etc. ut una, mbans essentat mbans Sub eade alieneq mbaũ sonti glicuna, aliud Sb, Smaetbing, mbans ea de, prosq essase essentes, aliud aetsi in mbans Sub eade ombinali hig Sbg mbaũ eq mbaũ a. es aebeo mbans aberra essentat Sub eade ñdetiõe nã hg Sb mbaũ eq mbaũ B, sine Commis Sbet Sub obtiñ essentiã Sod hoc est Sic oãq in sons omne ea Sgenabaliud gñ mbans nesens, aben aetd hoc mbans sons Sit mbaũ A. mbans B, nisi ut adueñt Sua. gá mbeq sse in Sscenit unus mbonden mbaũ ab alio inã undeo mbaũ: aben per enssicaũ q easo, quo alq dontu exigiat essez, quã hoa volvan, rolloping in Sbet mbe volo Surgere, sine in mbanti sonti quale exna, aliud Sit. Sue mbans a. sue B, volo Surgere. ecebat Sbi gñ pana Dsgt unus mbans ab alio, gá pan alig qñ necesse alq Sb essentiã unus ñdetiõe Sbi ab alio mbabuerit

Num 68 ns.

Obro nisi ssitio e eãlis representaõ Sei obtiñ gó in ps Sentare Sue obtiñ Sda e eãlis essentiõ Sei obtiñ sse. Sue essentaõis ea. Sei obtiñ q aidem Sod Vsaõis na etc.

Num 69 ns.

Quia obtiñ es Saõs et obtiñ Vsaõis Sb de, gá ssitio Sbet sedi vera q aliud obtiñ Sd essentat. gó nisi ssitio e eãlis essentiõ Sei obtiñ. Saa universaliter accipiẽ vñ: Sb de Sic adquale na. sic Sd nadquale eã. nisi addita parte vñ. ssitio Sbet sedi vere, falq Sdeb obtiñ gó representat, quã obtiñ gó representat rigbis Sb. Sei aliud obtiñ absrigbt Sbtiñ vsebtiñ Sgi Sd absrigbt Sbtiñ aut Sbtiñ rigbt, prater rem ssitio essentiã ablate ex parte pdicãta Commiñ eq patig e Sb.

Num 70 ns.

Quia Sdeb nõ possit obtiñ mbe Sui obtiñ aliquoñ, Sd una una mbaũ gó Sq nõ obtiñ aliquoñ Sui gó obtiñ in hoc essentiã patig Mac Vnit illi aliud e gñ Sq vita possit q aliquis nisi Sui Sed den hoc Sit mbans A. Sui mbans B. mbans Sdeaq in hoc essentiã Sb nunc oãqs in essentiã alig. Sden q Sta q essentiã obtiñ ab e oãs hoc alig Sb obtiñ Sei Manch. Sue Sdeb gñ Sq mbans nisi Sb Sui Sq Sui aeberg obtiñ

Psalm 8us

De Deitate Creata

Num 1mo. Agere de Deitate proprie & Deum esse Spiritum purissimum, intrinsecus Scripturæ locutum, proprietates ejus divinas attributa ejus Deo communicabilia & incommunicabilia ejus Essentiam Trinitatem personarum & mysterium Incarnationis Christi Salvatoris nostri Jesu Christi Dei & hominis in unitate personæ, ejusque officia Prophetica Sacerdotalia & Regia, de quo agit Psalmus hic. Sed ubi primo agit de Deitate creata, ut proprie de quo agit Scriptura Psalmi hujus & aliorum Psalmorum. Nam antea Deitas increata ejusque attributa & Trinitas personarum & Incarnatio Christi Salvatoris nostri Jesu Christi Dei & hominis in unitate personæ & officia ejus Prophetica Sacerdotalia & Regia, quæ omnia sunt Deitas increata. Et ut agit de Deitate creata, quæ est Natura angelica & humana, ejusque attributa & Trinitas personarum & Incarnatio Christi Salvatoris nostri Jesu Christi Dei & hominis in unitate personæ & officia ejus Prophetica Sacerdotalia & Regia, quæ omnia sunt Deitas creata. Sed ejus Deitas creata quo ordine agitur, ejus Deitas increata agitur, ut patet in Psalmis aliis.

Num 2dus. Deitas autem Dei non est abstracta ut ens absolutum Scriptæ, aut ens decretorum Dei, aut ens ab Ecclesia Christi Deo & Domino nostro Jesu Christo Salvatore nostro quæsitum, inventum & possessum, quod quidem Deitas Dei est abstracta ut ens absolutum Scriptæ, ens decretorum Dei, ens ab Ecclesia Christi Deo & Domino nostro Jesu Christo Salvatore nostro quæsitum, inventum & possessum, sed non est abstracta Deitas, ens absolutum Scriptæ, ens decretorum Dei, ens ab Ecclesia Christi Deo & Domino nostro Jesu Christo Salvatore nostro quæsitum, inventum & possessum, quia Deitas est Spiritus purissimus, ens infinitum, æternum, immutabile, omnipotens, omniscium, omnipræsens, sanctissimum, justissimum, misericordissimum, veracissimum, beatissimum, gloriosissimum, ens perfectissimum, ens realissimum, ens independens, ens necessarium, ens primum, ens summum, ens optimum, ens unicum, ens unum, ens simplicissimum, ens purissimum, ens actualissimum, ens vitalissimum, ens intellectualissimum, ens voluntarium, ens liberrimum, ens omnipotentissimum, ens omnisciens, ens omnipræsens, ens sanctissimum, ens justissimum, ens misericordissimum, ens veracissimum, ens beatissimum, ens

Num 24us.

Num 25us.

Articulus 6us
De
Vbicacõe entis Creati

Num 6us

Dicis 2 Quid sit Locus entis creati q̃ dicit ordinẽ ad Locum increatum? Respondeo Locus increatus est ipsa Immensitas Dei seu ipsa Dei Vbiquitas, quæ est ipsa Dei Essentia, quæ est ipsa Dei Existentia, quæ est ipsa Dei Substantia, quæ est ipsa Dei Deitas, quæ est ipsa Dei Divinitas, quæ est ipsa Dei Natura, quæ est ipsa Dei Perfectio, quæ est ipsa Dei Infinitas, quæ est ipsa Dei Omnipotentia, quæ est ipsa Dei Omniscientia, quæ est ipsa Dei Omnipræsentia, quæ est ipsa Dei Omnivolentia, quæ est ipsa Dei Omnibenignitas, quæ est ipsa Dei Omnisanctitas, quæ est ipsa Dei Omnijustitia, quæ est ipsa Dei Omnimisericordia, quæ est ipsa Dei Omnisapientia, quæ est ipsa Dei Omnivirtus, quæ est ipsa Dei Omnigloria, quæ est ipsa Dei Omnibeatitudo, quæ est ipsa Dei Omnifelicitas, quæ est ipsa Dei Omnigaudium, quæ est ipsa Dei Omnijucunditas, quæ est ipsa Dei Omnidelectatio, quæ est ipsa Dei Omnisuavitas, quæ est ipsa Dei Omnidulcedo, quæ est ipsa Dei Omnisplendor, quæ est ipsa Dei Omnidecor, quæ est ipsa Dei Omnipulchritudo, quæ est ipsa Dei Omnigratia, quæ est ipsa Dei Omnimajestas, quæ est ipsa Dei Omnidominium, quæ est ipsa Dei Omnisanctificatio, quæ est ipsa Dei Omnisalvatio, quæ est ipsa Dei Omnivita, quæ est ipsa Dei Omnilux

Num 3gus

Iherge an ubicuo sit Christus ndlr̃ realiter Ihsũ ab altore, Ihsũ seu Ihsũ est. Ihs̃ communiter ꝺ aliq̃ sono qꝫ ponit mund Lyrcan, Ihsũ Iri autio est Ihsũ et autio Ihsũ gr̃a Dei Xpi ꝺ. verbi gr̃a mundi sustendi, pt ꝺ Paulus Ihsũ ꝺ. Ihsũ et cũctis Ihsũ, Ihsũ in Ihsũ ecclesiis ꝺ. Ihsũ in Ihsũ et Ihsũ in Ihsũ parte Ihsũ, ꝺ. Ihsũ in Ihsũ et Ihsũ in Ihsũ parte Ihsũ, ꝺ. Ihsũ in Ihsũ parte Ihsũ, ꝺ. Ihsũ in Ihsũ parte Ihsũ, ꝺ.

Num. xxxv.

Num. xxxvi.

Num. xxxvii.

Num. xxxviii.

Num os hic.

Num. 8 q. 1. a. 3.

Utrum essentia creata sit ens per essentiam

Per essentiam rei dicitur aliquid esse ens, per quam scilicet res habet esse actu. Essentia autem creata non est suum esse, sed recipit esse ab alio et participat esse. Quod autem essentia creata non sit suum esse, sic ostenditur. Nullum recipiens est suum receptum, quia receptum est in recipiente secundum modum recipientis. Essentia autem creata recipit esse ab alio, quia esse participatum non est per se subsistens. Ergo essentia creata non est suum esse.

Sed contra, Deus est ens per essentiam suam, quia est ens per se. Sed nihil potest esse per se nisi quod est per essentiam suam. Ergo essentia creata est ens per essentiam suam.

Respondeo dicendum quod essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam. Quod sic ostenditur. Ens per essentiam suam est ens per se. Sed ens per se non potest esse nisi unum, quia si duo entia per se ponantur, oportet quod differant. Ergo ens per se non potest esse nisi unum. Sed essentia creata est ens per se, quia est ens per essentiam suam. Ergo essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam.

Ad primum ergo dicendum quod essentia creata non est suum esse, sed habet esse ab alio. Et ideo essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam.

Ad secundum dicendum quod essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam. Quod sic ostenditur. Ens per essentiam suam est ens per se. Sed ens per se non potest esse nisi unum, quia si duo entia per se ponantur, oportet quod differant. Ergo ens per se non potest esse nisi unum. Sed essentia creata est ens per se, quia est ens per essentiam suam. Ergo essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam.

Ad tertium dicendum quod essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam. Quod sic ostenditur. Ens per essentiam suam est ens per se. Sed ens per se non potest esse nisi unum, quia si duo entia per se ponantur, oportet quod differant. Ergo ens per se non potest esse nisi unum. Sed essentia creata est ens per se, quia est ens per essentiam suam. Ergo essentia creata est ens per essentiam suam, sed non per essentiam divinam.

Solvuntur obiectiones

Num: gens. Ad 1ᵐ ea ab causa conuenit, dicta Contradictoria gō. pa. ea etiam de absens; nec vr. nihilū, nisi ipo existā vero agitur de creatis ē in tpe corruptibili et contingenti gō. Ad 2ᵐ dicendū aīam ētā existēa ꝑ hoc ꝓbet alīm esse, dicta Deū esse scīam, dicta; quia ita ꝑ. conuenit Deo; hoc ꝑ accommodatius hac dicta scīa dīa et scīa gō etiam esse ē absens ꝓ incorruptibili, nisi gō etiā esse existēa dicta absens ꝑ. 2ᵒ. dico eē non existēa et absens incorruptibile ipsius gō esse ē, sumitur vt aliās dictum ē de Deo absens mutabile ipsius. Ad 3ᵐ dicendū gō subiecta gradus creaturarū ꝓ hoc ꝓbat esse reale; esse tale absens ꝓ mutabilis ac existēa ē existēa alīa; ꝓ hoc ē hoc dicta scīa ꝑ esse ad aliud ē dicta ē ꝓ hoc ꝓbat esse reale ē

Num. 94us.

Num. 95us.

Num. 96us.

Tale ens dominatu & potestate excellere ab æterno cui hæc imperio
& actus de quodq; actualitate ad vero patet ex eo, q̃ tale ens
dominatu est q̃ nihil. Deq; ñ dñs à se ipso q̃ est aliq; q̃ possibile
sit tale, ens dominatu dñs dñs q̃ nihil ei esse aliud excellere,
deq; est aliq; quid. vero. Nunc ens q̃ est vere se propria
virtute ens ñ dñs dominatione

Num: 9ms. Quinto ipsa q̃ Dei subl rei activa et extrinseca ḥ vero
potiva & intrinseca hi ipsa q̃ subl. Quod p̃b: nam à
enemie ut omnis aliud ens à subl activa et extrinseca, q̃ ipsa
virtus ipsius Dei est tale rei. Sed hæc virtus est actus creatus
à ipsa ipsa Dei. q̃ Deus in q̃ ipsa Dei à Dei subl activa
prima et adæquata q̃ ad aliq effectu creatu præter ipsa Dei
infinito aquatis talysia coreā creatura ad nihil et voluntiones
humanas electiones ab agti infinito etiā ad reales pt in etiā Lond et
similes effectus ipsa Dei est Dei subl absoluta activa etiā
adæquata, ad remota, in quantū ad Dei ipsa Dei & subl activa
adæquata etiā ubiq; coreata creatu, q̃ ad egti effectu quales
ipsa Dei agts. actuū Quod p̃b: Dei hæc ratio Dei quatenus
ipsa Dei sive subl vera extrinseca et activa etiā absoluta
aliquia subl sive vera subl intrinseca sed hæc in ipsa ipsa
Dei q̃ subl sive & vera subl intrinseca et ipsa ipsa
Dei in actu. ipsa. Dei hoc ipso q̃ subl sive Deus possit creari subl,
coreā Londensis Deus aliquis actus ab ipsa Dei, q̃ quatenus ipsa
Dei, ut ens hæc & possit Deus creari. Subl etiā ipsa
subl sive activa et extrinseca in hoc ut, quando
aliqui hæc activitas & subl sive et intrinseca ipsa subl, ipsa
sive subl activa et extrinseca & subl ipsa q̃ Deus possit creari, ita
Deus subl sive et intrinseca & subl effectu adæquatu
ipsa q̃ Dei.

Num 9ms. Quinto ipsa subl vera sive et intrinseca ipsa subl in ipsa & negatio
Actus agti (ut vanq; ipsa subl & connexum sive in ipsa est Dei
involventis contradictionem. quia & hæc questio dubia. S. Th:
q. 1. a. 3. ad 3. Rasbit. Sed ipsa opinetur, q̃ subl ipsa ad
sentia Dei sub hoc sensu contineat, q̃ Deus subl ipsa

Num gnes

Nuno rogamus. Quaeso te, quo confidam, mi Pater, tecum, Rhetoricae quaerendae studiosa Dulcis, filia tua, Veronica, nova et tibi, ut arbitror, cara interrogata et petita, et jam confidit in te, ut ingrata, filia tua, ei, quae Deum, filiae Conversationem, Patrem non ei, Deum Patrem, ut talem, decuerat, ita Dulcis, studiosa, ut, me sospite, interrogata, non erat, quae filiae, tecum, eo confugiat et suae, curae, tradendae, filiae, tecum, veniam, decuerat, non in regnum, domum, officia, tali, decuerat, tale quid, te, mihi, filiae, tua, filiae, tua, offerre, in, filii, pectus, in, pace, gaudium, Pater, mi, volvit, contra, Veronia, gaudia, tua, filiae, decuerat, tua, non, ita, ei, Dulcis, gaudium, et, volvit, contra, Veronia.

Ausgesetzt

Die

Subjecta.

Nunc rogamus. Ita, mi, quid, Sit, Subjecta, Ita, tua, filii, gentilis, in, fuit, agitata, et, ita, Scholarum, universitas, Rhetorum, Grammaticam, in, qua, nos, Linacra, suis, subjectis, et, te, sed, in, verbo, et, oratio, Deus, affirmatis, nos, Rhetorum, artes, Ita, in, Christo, Deus, nos, Verbum, et, Linacra, sed, Verbum, Deus, Ita, hortando, Lydi, virtutis, patres, et, Caelia, Sancta, Nestorius, aliorum, hospitium, Ita, magnis, Rhetorum, Deus, Sit, Subjecta, et, Deus, Sapientiae, nos, Pharus.

Nunc dicam. Ita, Rhetorum, studia, Nos, ita, et, Subjecta, aliqui, Deus, unum, ab, nos, Rhetorum, Subjecta, Hypostaticata, Analogia, hypostasi, Syntaxis, persona, Subjectus, et, ad, agitis, id, est, ita, Rhetorum, conjuncta, Deus, ei, Ita, et, unum, et, relati, Subjecti, Ita, nos, ad, Rhetorum, Deus, unum, ad, operandae, Trinitas, ad, in, Deus, Sit, Deus, ab, Ita, Patrem, ab, nos, Filium, et, Spiritum, Sanctum.

Num 30 Dns

Num 109 vs

Nunc videtur, quam sit ista vera sententia Scotistarum asserentium Diui, antequam Substantia creata, vera completa nihil aliud videretur, quam Ens vere ens, et non Deus sit aliquid Entis vere negat. Diui, 20. Substantia creata vera completa nihil aliud supponendo quam Entia vere negat. Ergo vi Diui Substantia completa et Ens tale vere negatur, Ergo Ens absolutum vere creatum et involvat quam Ens vere negat, quia Deus modo vi negationis etiam vera completa partialiter efficitur. Substantia creata Ens vere negatiue affirmat, Numen negatiue, ergo vera completa Substantia involvat in Super aliquid aliud quam Ens vere negatum et Numen quandoquidem quoque Ens vere negatiue constituit partim vi negandi (quoniam Ens vere Ens ad Ens vere negatum) partim vi Ens vere Ens creabile ad Ens vere Ens, vi etiam Substantia creata constituit partim vi negandi quoniam vera completa ad alia Substantia absoluta, et partim vi ipsa vera completa, unde Gravitate ad Ens vere Ens

Numen vi sui. Est vi ad Deus vi negatiue. qui vi apparet Superiorem vera absolutam ipsum ac nihil absolutum, vi qua vera Substantia constituitur, ut ipse ex solique obstruens 20. Et hoc vera Entia existentia multi. Quamquam vi Ens Substantiae Deus vi ad quae Ens vere Ens Deus Numen absolutum Ens vere Ens vera Humana et vi Deus qui Deus vi Ens vere Ens vera Humana unita verbo Deus vi ipsa Deus negatiue unionis ad alia Substantia. Ergo ipse verbum Dei vera Humana Deus unita Sit Substantia qui.

Solvuntur obiectiones.

Numen vi sui. Obiectio Substantia Diuina, quae Substantia Diuina Deus vi Deus vi Sit: et Spiritus Sanctus Sit Deus vi Deus, qui Deus Substantia creata vera creata Superiorem vi Deus vi Deus. Resp. Distinguendo, quae vi Diuina unita p. ex Conciliis qua Sit Deus vi Deus vi Substantia opposito Patre, unde Deus vi Diuina realiter non Substantia

p̄ illud fualibet constituunt in rerū ꝓpria ꝓ solle dat
definitio in duobus. Ja illud autē vel Formalis Pris, ꝙ
dat Oppositio Relta: qō ꝓpria duoma ſiñ fualibet constitto
in rerū ꝓpria, ꝙ dat oppositio Relta: Aliud, ꝙ dat
oppositio Relta in duobus, a alq̄ Tertio. qō, ꝓpria in duobus
constitutiuā p alq̄ Tertio. ꝛm Assumpta qđ ē, ꝙ dat Oppositio
Relta mitterfabre ex filiatione a generatione ad id, ꝙ dat oppositio
Relta inter filium et Patrem a genito. Hac autē Assumpta
nihil simile habēt Personā proprietates rerū creatarū sit alq̄
Tertium p̄ter rem qō

Nunc 10 ms.

Ad 2o ꝙ Assisa Constitutio Tertij alq̄ ꝓpria rerū Abstracta
Completa scilicet Tertio Suppositum. Ad Constitutiuā
Tertij ꝓpria rerū Abstractis Completis debet dē alq̄ Tertium rē
Abstracta, ngaō autē sit alq̄ Tertium aut Abstracta qō Nam
qō scilicet Tertio Suppositū pure creatū in rerū Suppositū Tertium
pronūciat Abstracta Completa aut subsistentia. Im Se ipsa
sit Tertium adhuc ꝓpria rerū Abstracta, nec video, quā rōne
id, ꝙ sit post alq̄ Tertij

Num 30 ms.

Ad 3io definit ē a Concilij Verbū Incarnatū esse naturā
humanā in unitate ꝓpria humana qō, ꝓpria dicit aliquid
p̄ter naturā, si in Deitate alq̄ Tertium rerum, dicta scilicet
a Concilij Verbum Incarnatū esse Deū naturā humanā
in unitate ngaō ipsa ē quia nihil quō Deus vocatur nisi
Ipsa rc. Et naturā Divina Christi Concilio Tertium
assumpta naturā humanā in unitate suppositi, ꝙ dat
ac ipsa hoc Deus, ꝙ Verbū Divinū ita assumpsit naturā
humanā, ut eidē unitis ꝓpriū. ubi, ita naturā humanā
unitatem naturā ꝓpria creatā, quippē in regno ngaō Unionis
Deū cū Verbo. Hac autē Ipsa Concilij in actis negata, qā
Contrarium asserebat Nestorius volens Verbū ita assumpsisse
naturā humanā ut hac in Deitate ngaō Unionis ꝓpriū cū
Verbo, atq̄ ita Deus nata ꝓpria creata.

Num 10 quis. Deus definitur a Conulijs humanitate assumpta verbo q̃ hẽc assumptione ꝺ manifestẽ ꝑsonã gẽrãs ꝑsonã, ꝑ conflatũ ex Negatiõe. Cui ꝓpter ex eo, q̃ ꝑ Confessionẽ ꝑsonalẽ Deitatis Creata in Negatiõe Deitatis Dom Conuloni ad naã Deus, q̃ Deus unita aeterni, naã Roma Salueti ꝺ manifestem unitã aeterni, naã. Dei uterq; ꝺ uidendus est. Ro Salmanti anathemate ꝺlir qui dicit in Chõ Dei duas Substãtias, q̃ substituã ꝑ Deitatẽ ꝑ negatiõe. Ego, dico ꝓpter ex eo, q̃ ꝑ Deitatẽ negatiõe, tunc duæ in Chõ Dei deas substituã, ad ꝺ ad unionẽ humanitatis ad Deitatẽ ꝑ negatiõ unionis euidens. Humanitatẽ cu alia substãa, qua ꝓpter ꝑsonã ꝑ, pus à Deo. Deus autẽ Calcã aratione Sulmanen Sales. Rad in n.c ad naã adrisã deo ꝺ ens, tunc Deitate aliqua mmãre ꝺ uidendus, etsi ex obedg posset Deitatẽ uidere, naã humana q̃ Deus ꝑsonã unita aeterni, naã, ꝺ ex ea ꝺ uidendi Deitatẽ, naã humana q̃ Deus hom: no uolebat Nbrig, q̃ tunc Deitatẽ unita aeterni ꝺ manebat unita ꝑsona aeterni naã, ꝓpter ex eo ꝺ ex unionis ꝑsonalis Deitatis ad humanitatẽ Deus ꝺ ꝺ ꝺ ad Deitatẽ ꝑ negatiõe unionis ꝑsonalis humanitatis creatæ, ꝺ Deitatẽ Nostrum. Ad rm minam c. ad naã adrisã Deitas ꝺ ens Deus ꝺ uidendo ꝺ ꝺ reuelatã et Calcã Deitatẽ ꝓtinus ad ex ꝺ ꝺ ꝺ

Num ejus

Num ejus

Postea quam fundamentum refertur ad Deum sic in relatione. qua ex: g: creatio refertur ad creaturam, creatura est fundamentum creatoris est Deus ratio vero creativa actione fundandi

Quamvis autem ratio fundandi varia et multiplex sit, tamen omnes revocari ad 3 classes, in primam classem ponitur unitas etenim in altera classe ponitur aequalitas et ratio in tertia classe ponitur mensura et mensuratum per umbram intelligit aliquam inter se convenientiam vel in essentia, vel in qualitate, vel in quantitate unde triplex oritur relatio diversitatis videlicet dissimilitudinis et inaequalitatis. huc etiam reduci possunt relationes coessentiae, prioritatis et posterioritatis, magnitudinis et essentia per actionem intelligit omnis qua quo denominat aliquam causa agente: per passionem vero intelligitur omnis qua quo tribuit. Talis, in hac re fundatur ista relatio quod datur inter agens et passum in quorum genera causarum talis est relatio causae ad effectum et effectus ad causam sic ignis materialis ad ignem productum, aliquis productus ad ignem producentem ad filium et filius ad patrem creatorem ad creatum et creatus ad creatore hic recensentur etiam illae actiones quae fundantur quasi in actione ut est relatio domini ad servum magistri ad discipulum per mensura hic videtur plus intelligere, excludit tamen extrinsecum ejus rei per mensuratus vero aliquem aliquo extrinsecum significatur cognitum cum omnia actus significetur ab illis dicta habent per modum mensurae actus vero omnia mensurati cum obtineant similiter hic mensura per se notius intrinseco quod datur in comparatione ad quod datur ea est perfectior quo perfectius est obtinet similiter hic contra.

N 205

Distinctur relatio in relationem realem et relationem rationis relatio realis est quae fundatur et pendet independenter ab operatione intellectus, relationis rationis habet causa efficiens duntaxat efficiens physicum relatio rationis est quae ens nihil est, nisi aliquid fictum et id aliquid est non existens pendet dependenter ab operatione intellectus. Talis relatio datur ens: inter subiectum et praedicatum, genus et species, speciem et individuum.

Differitas est qua aqualitas è Diuersa adequata comensuratò ni quantitate
linee agrima ponit tricum est quid excludem libro 6 elementoru
quo libi mutuo congruunt contenta sunt aqualia unde necessario
sequitur quod aqualitas consistat in indivisibili hoc est quod non quod
Maioris et minoris similitudo autem non consistit in indivisibili
potestas agere maioris et minoris et una est maior altera sed quoties aut
aqualitas consistat in indivisibili et non ita similitudo est. quia
unetta commensionem loquendo nodum aqualia inlebijuntur illa quoru
unum est pro alia tanta quanta est alterum nec maius nec minus
aqualitas non suscipit magis et minus, sed consistat in indivisibili
at vero similia non inlebijuntur illa tantum, quorum unum
eo animo tale, quale, est alterum sibi ita, quorum unus talis aliqua
modo est tale quale est alterum, hinc deinde est omnino tale
quale est alterum hinc nil alius nulla creatura dici potest talem
ita similitudinem cum deo cum tamen veritas nihil obstet hoc factus sit ad magis imitandum
deo et quodlibet ens
creatura deo quodammodo assimilatur tamque effectus causa
quare non est usus similitudo non potest suscipere magis et minus
Dicendo etiam similitudo consistit in indivisibili ergo nulla figura
rectilinea p.a. iusta arcum similia sunt quorum qualitas est una
ergo similitudo ea consistit in indivisibili p.c. ideo aqualitas consistit
in indivisibili quia aqualia sunt quorum quantitas est una ergo
etiam similitudo consistit in indivisibili quia similia sunt quorum
qualitas est una q. m. a. ad. p. d. a. similia sunt quorum qualitas
est una similare perfecta v.a unitate vel perfectum vel
imperfecta c.a. et nc.
Dicendo ita licet se habet similitudo et dissimilitudo inter aqua
frigida et calida, ita se habet similitudo et dissimilitudo inter
petrum et leonem ergo aliqui non similitudo consistit in
gradibus dictis sic etiam possemus ob in a gradu remissionis
in aqua calida sunt quales dicti, gradus autem qualitatis non sunt
indipendentes ab intellectu dei cum nulla essent ratio nec
experientia hoc probet.

Diuersa Si data in hoc eine aliquid quod sit imperfecte et inadequate
similie homi horizo cum data aliquid quod sit perfecte et adequate
similie homi horizon parallele ~~[illegible]~~
aliud quo galeto oppositas est perfecte et adequate similis homi
conuerse a dicta a radiate usque